



ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

S Z I G L I G E T I - K Ö R .

— Sipos Orbán álma. —



Óh, bár Orbán bátyánk álma
 Egyszer valósággá válna.

HALNAK...

Halnak, halnak, egyre halnak,
Színe java a magyarnak.
Itt is, ott is egy tölgy kidúl;
Egy a nagyok, dicsők közül.

Tavasza volna s hervadás van.
Nincs örömünk napsugárban
És a virág kinek kéne? ...
Harangoznak temetésre ...

Hősök, kik száz ellenséggel
Küzdöttek meg, száz veszélylyel.
— Csodaszerű munkás lélek, —
Elhullanak, sirba térnek.

A kik *tettek* a hazáért,
Feláldoztak életet, vért
S többet ennél, hogyha kellett,
Pihennek már egymás mellett.

S maradnak itt koros utódok,
Nem érdemes szólni rólok.
Kapaszkodó, szájhős sereg,
Mindnek csak a nyelve pereg.

Mindnek egy az ideálja,
Magát jobban hogy táplálja
S ezért tesznek, ezért élnek,
Mennek az egymás szemének.

Marokodnak, hajba kapnak,
Lelket vesznek, lelket adnak
S a ki utjukba áll nekik,
Félretolják, felöklelik.

Hazudnak, ha kell, hát csalnak
És azt mondják a magyarnak
«Honfi vagyok, édes népem,
Adj hát mandátumot nékem».

Halnak, halnak, egyre halnak,
Színe, java a magyarnak;
Itt is, ott is egy tölgy kidúl,
Egy, a nagyok, hősök közül.

FEHÉR DEZSŐ.

ELKÉSETT FÜRDŐI LEVÉL.

— A SZENT-LÁSZLÓ-FÜRDŐBŐL. —

Püspökfürdő. Május hó.

Tisztelt szerkesztő ur!

Én ugyan nyáron nem szoktam fürdőbe járni csak télen; hanem mégis kijöttem ide a «Somlyó» hegy tövébe.

Indokaim a következők voltak.

1-ör. Kiváncsi voltam a fűrésra és az a víz bugyogására.

2-ör. Erősíteni akartam idegeimet a csőtörtőki közgyűlésre.

3-ör. Régen nem láttam *Huncsák* Jánost.

Na kérem annyit mondhatok, hogy az új forrás valami nagyszerű légi tünemény; akárcsak az *Aret-húza*.

Reggeltől estig poharaztam a bűbáj-italt; gyomrom

hordóvá domborodott és idegeim úgy megerősödtek, mint a csizmadia szurkos kezétől a varrófonal.

Jánost is láttam; igen láttam; virágos jó kedvvel guggolt a melegágy közepén és gyomlálta a karalábé palántot.

Huncsákom! Huncsákom! kiálték felé és ő egyet trüsszentve így szólt: Bozse moj!

Elmerengve pillanték a derék férfi arczára és hátterére. Kedves emlékek kötnek engem ehez a helyhez; tavaly ősszel itt ettem legutoljára zöld paszulyt.

De engem bánt a zaj, a nagy társaság és a Püspökfürdőben csak akkor szerettem áztatni tagjaimat, ha magam vagyok.

Búcsut vettem tehát *Huncsák* Jánostól; kezét megszorítottam, ő pedig egy retket tűzve gomblyukamba rebeg: dobre noc!

Az érzéstől nem tudok tovább írni.

Dús László.

KORTES VILÁG.

— Ékesenszóló Mustos István elmékedései. —



Hadd támagon fel még ecczer az mult; hadd fojjon a csapon csorgó meggyőződés.

Hej; micsoda nemzeti érzelm felháborodás történt Nagy-Szalonta várossában, az ujonnan békövetkezett követtitel alkalmával.

Még alig ocsudott fel a honfui kebel az téli vértusból; mán ismét csapra ütöttik a közvéleményt.

Jó velág derült az hazára, mer mivel, hogy kécczer s nyitott az ákácza virága, kécczer is megindult a hegylé, a valutás bugyilláris rejtéje is kitágult és ontá a közbízodalmat, hun jobbra, hun balra.

Különösen az román szavalló polgártársak áldják a magyar honi politikát; mer mivel, hogy mindenik uj bocskort kapott a kórmánypárti meggyőződés folytán; a negyvennyóczas béléltás pedig vadonat uj szumánnal kapacitálta a nemzetiségi érzelmét.

Vót is ott nagy hevület mind a két részen; például Vermes Mihály ur elmene Csejországi fürdőbe, Szél Kálmán ur pég Debreczenbe itatta hé az püspököt.

Hanem az fügétlen párt itthon maratt; sőt segítség is jött fejjürrül, meg alulról is.

Ellátogattak Butapest várassából az képviselői hazafiak; ugy mint névszerint *Hentányér* Lajos, *Pap* Elek, *Sturmony* György, meg a többi ur; mán mint *Ladányi* Jenő, *Krizsán* Pista urfi és a níp.

Hej milyen szípen el is mondta az trograny-beszídet *Lukács* Gyula. Asztat fejezé ki értelmesen, hogy ű se jarra, se jerre, se így, se ugy, se sehogy csak hjajj!

Még az anynyok is sirt az mfly bubánattúl; mikor szólnokoltak az honi állapotul.

Szegény Zsuzsi szügye egész icczaka nyilalott az nagy fájdalomtul.

En is kesergék; mer mivel hogy szomjas valék; de kisébb megeredt vala az hordó kebel tartalma; a mikor is hazánk borus egére ujra kisüte a szent Szabadcseság napsúgára.

Csak az a kár, hogy minden kerületbe nincs ilyen megsemmisítési leköszönés, mer biz Isten ránk férne egy kis dufla porcijó.

Most is beledöglött a nyerges, a mék az eke mellől csapott fel hazaínak.

A Laczi fijam nagyon felszorította a horpaszát, oszt bele szídült a politikába.

Hej pég be jó lú vót a! Nem kellett annak ostor, elég vót, ha a nyelivel szurkáltuk a meggyőződésit.

No de se baj! Az fügétlen elvek miá hótt meg az Kesely; de visszafordult annak az ára az én párt állomásom folytán duflán.

Annyi bizonyos, szent igaz, hogy észszel ílik az velágot; okosan kell kurjantani a kortesnek; mer csak ugy van meg az haszon!

Azt én mondom Mustos Istvány!

FURA HÍREK.

Röpirat. Dr. Laurán Agoston, görög szertartású kanonok, a *«Paszulvár»* szellemes igazgatója, az elkeresztelési ügyben röpiratot adott ki. A jeles férfiú munkáján meglátszik, hogy teoriából foglalkozik a vegyes házasságból született *gyermek*ek ügyével; pedig tudnia kellene, hogy minden Demosthenesnél szebben beszél a tett.

*

Ügyvédek estélye. A helybeli ügyvédek kedélyes összejövetelt tartottak a *Zöldfában*. A vacsora műsora következő volt: fekete leves czukor nélkül; alperes pecsenye keserű mandulával körözve; rabköröm rántva. A kitünően sikerült estélyen a végrehajtók zenekara játszotta a *«Jaj beh fáj indulót»* és a nagyvárad *«Kesergőt»*.

*

Bérkocsi vizsgálát. Rimler Károly, főkapitány, elrendelte az egyfogatú bérkocsik megvizsgálását. Bizony ideje is már; mert a várad *konfortéblis* lovak nem szilajok és nem *rugók*; hanem a kocsik üléséből annál inkább kifelé állanak a *rugók*.

*

Czellövészet. A polgári lövöldében folyó hó 15-én tartott czellövészetet szeget lött *Mezey* Mihály. Könnyű neki a vízipuskáival czenrumot találni.

*

Elismerés. *Fráter* Barnabás, derecskei főszolgabíró, lapunk felelős szerkesztőjének *Lovassy Andornak* tegnapelőtt egy hagymakoszorút küldött; írói sikereinek elismerésül.

*

Alapítványi díj. A Széchenyi — Kolonich-féle 63 forintos segélydíjjal egybekötött alapítványi helyre, melyre csak agglagények pályázhatnak; városunkból *Miskolczy Árpád* és *Olasz Ákos* folyamodtak. Ha ők nyernék el az alapítványi helyet, az esetben egy év alatt tartoznak frigre lépni Alsó-Ausztria két legidősebb hajadon leányával.

Kerékpár-versenyt rendeznek Pünkösöd első napján a nagyváradi biciklisták Berettyó-Ujfaluban. A versenyben résztvesznek: *Osváth Lajos* és *Friedländer Herman*. A derék sportmanok, már erősen abrakolják a vasparipát és önmagukat. Mint értesülünk, mindenik «Önlő» három litter zabot eszik meg naponként.

As új péns. Mint értesülünk, egy «korona» két kiló súlyú lesz. Ez örvendetes hírre hazánk összes szabó mesterei hálafeliratot intéztek *Wekerle* pénzügyminiszterhez és a budapesti czérnarágók; ingyen fogják megvarrni a derék államférfiu nadrágzsebeit.

Tanulmányút. Szávay Gyula a györi kereskedelmi és iparkamara titkára és dunántúli dalnok Nagyváradra érkezett. Itt megtekintette az üres közraktárat, hol *Dukesz* Salamon megmázsálta a koszorús költőt, dr. *Sarkady* Lajos pedig felolvasta előtte a «Pénzes Hajdú» népszimű kilenczedik felvonását. Ezek után *Szávay* Gyula gazdag tapasztalatokkal terhelve *Cseszorára* utazott, hol a vízi malom-ipart fogja tanulmányozni.

RÉGISÉG.

Komádi község határában kiásta *Madary István* régész és nótárius.



TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon cukrász-pékész bölcs mandásai. —



Hülgyeim! Oraim!

Khotya hideg üdő van; még a khisasszonj is ógy reszket, mint a khucsunya.

Jojj!

Phedig már elmolták magokat a három fadjas szentek, a gráf Phungrätz, a Szher Weisz és a Bumi Weisz; shakhogy hátra van még az Úrbán.

Nem molaszthalok el a szhomoró alkhalmat a felett, hogy rosszól medj az özlet.

Jojj!

A moltkhor is megrendeltem a militér mozikot; megsináltam a nagy hōhó; a sak fadjlalt, a themérdek jeges khávé és lett belüle edj nadj focs!

A banda szhólt, a trumbita retsegett; a nadj dúb pōfögött és elment mindüssze üt phortzion fadjalt, meg hús tsésze farró khávé.

Az ürdüg látatt iljen májost!

Jojj!

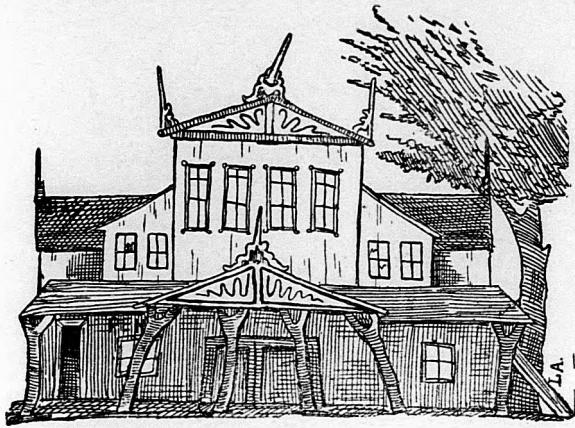
Khírem szhípen; nem mólaszthatak el az alkhalom arra vonatkhúzólág sem, hodj khí ne nyilatkozzam, miszherint nincsen uljan kheserő, ami othán ne jūjjön az ides; mert azír, hodj hideg az üdő, még is lesz elég jōmōles; thele van bűgyóval a khükinybukor, tsipkével a Rhúzsabukor. kajszénnal a baraczka, khürthível a khürtefa.

Nadszerő khilátásuk!

Khíszítem is már az öveget, a czokrot meg a hūjagot.

Lesz khifűtt, behfűtt; addig is shak aszt mandak, hodj: khisasszanj! ogordjon és hozzon a hadnadj őrnak edj purcziōn forró limanádót, methszett pahárba!

A FABÓDÉBÓL.



A kritikusok az idén mind a bal oldalra huzódnak, nemcsak azért, mert ott ül *Kézdi* Juliska, hanem mért ott van a *Miskolczy* Barna páholya is.

Miskolczy Barna közbeszólásai ugyanis ép oly klasikusokká váltak Nagyváradon, mint Károlyi Gáboréi Budapesten. És kultiválja ezeket nemcsak a közgyűlésen, hanem a színházban is.

Hiszen végre a kettő között nem is olyan nagy a különbség: színház, városház mindegy.

Miskolczy Barna itt is elmondja a maga véleményét és ehhez tartja magát a kritika.

A coulissák mögött jól tudják ezt és Miskolczynak játszanak valamennyien, ha a naiva vagy hősnő nem tudja szerepét, olyan epedő tekinteteket vet Miskolczyra, hogy megesnék rajta a szive nemcsak egy kir. közjegyzőnek, hanem egy zulu kaffernek is.

*

Ez a hét különben a »*Madarász*» hete volt. Nagy sikerrel adták elő, de kellemetlenség azért történt.

A premierre ugyanis nem jött meg a tenorista.

Milyen pech! kiáltott fel Somló, *Zajonghi* nem jött s *Margó* Selma kénytelen volt hirtelen beugrani Szaniszló szerepébe és trikójába.

A kis Selma el is játszotta ezt a szerepet oly fesszen, annyi shiccel és hatással, hogy másnap a *Madarász* második előadásánál így kiáltott fel Somló:

«Milyen pech! *Zajonghi* megérkezett.»

*

A drámai estéken nagyobbbrészt az elhízott színházi mamák és boldog potyajegyesekek élveznek, mert akár mindegyik külön padban ülhetne, annyi hely van.

Egyik művész nő bemutatja valamelyik meaeceenásnak a mamáját.

— Bocsásson meg nagysád, szól a műpártoló a bemutatásra, de ha jól emlékszem tavaly nagysádnak más mamája volt.

— Igaz, felel a művész nő, de az nagyon erkölcsös volt, hát felmondtam neki.

Hja a színházban nemcsak a toiletteket, hanem a mamákat is változtatják.

*

Egyébiránt vannak esték, mikor megis telik a színház. Az igazgatóságnak megvan erre vonatkozólag a barometruma. Mikor ugyanis a ház üres, akkor *Parányi* Náci áll a pénztár előtt, mikor tele van a ház, akkor *Rózsa* Dezső áll ott tájékozás végett viruló arczczal.

Oh bár mindig *Rózsa* nyílnék a fabódé előtt!

NEM IS SEJTETTE.

Egyik helybeli lap május 17-én a következő táviratot közölte: »*Klapka* György a magyar szabadságharcz legkitünőbb tábornoka ma reggel 5 órakor szívszélhűdésben meghalt. Tegnap még a ligetben jókedvűen sétált és nem is sejtette váratlan halálát.»

Hát bizony mai világban ritka ember sejtí előre váratlan halálát.

HAPTÁK.

— Káplár ur Kornya csevegései. —



Azt a mennydörgő, ragyó vellogását ennek macskatollas velágnak! Még az baka káplár ilete is nehéz most.

Imilyen amolyan katonára rá se igen pellantanak az szakácsnék.

A jótikony czílu libaczomb osztás is kezd kimenni az divatból; még megírjuk, hogy a katonának kell fizetni mán ezután az ételt-italt.

Az én babám is rezonézott a minapába; de osztán nagy nehezen magáho tért; mikor bubon ütöttem, mint Bacsza a kotlót.

Mijúta az Nímet-utcza virgin ípitik aszt a huszár kutriczát, azúta minden fe-

hír cselédnek sarkantyú az apetéttusa.

Hej pég a huszár nem az jányho, hanem csak a lúho pászol.

A bakát az menybéli jószágos Uristen is a silbakolásra teremtette! Bezzeg nem cseng csörög annak az ina, ha jaz kapuba virtuoszkodik. Nidert csinál az a sparhét mellett is ha jön a naccsága.

Meg is dobban utánunk az női kebel, kevált mikor pínteken szól a parádés czaftenstrájk.

Node megyek is mán az ablakho, mer meghúl a szárnya töve az én babámnak.

Hapták Zsuzsa! Merre vagy?

KÉT EMLÉK TÁBLA.

— Az Eleméry-házról. —

I.

NAGY SANDOR

HONVÉD TÁBORNOK, ARADI VÉRTANU IFJUSÁGI LAKHELYE.
VÉRTANUVÁ AVATTATOTT 1849 OKTÓBER 6.

NAGY VOLTÁL NÉVRE, NAGY BAJNOKI SZÍVRE HAZÁDHOZ;
NAGY LELKED BŰN VOLT TÖRPE BAKÓID ELŐTT.
S BOSSZUJA MÍG A BITORT A GYALÁZAT MÉLYÉRE DOBTA,
TRÓNOKNÁL MAGASABB FÉNYRE EMELTE DICSED.

SZEMERE MIKLÓS.

MEGŐRÖKITTETETT A NAGYVÁRADI POLGÁRSÁG ÁLTAL.

II.

D^R RADÓ IGNÁCZ

KÖZ- ÉS VÁLTÓ-ÜGYVÉD IFJUSÁGI LAKHELYE.
ÜGYVÉDDÉ AVATTATOT. 1888 FEBRUÁR 31.

HALLOD-E VIG FÜTTYÉT? EZ DOKTOR NÁCZI, AZ ÜGYVÉD!
HAJT NEKI PÉNZT TATAROS, ROSZ ÜGYEKET TATAROZ.
GŐZMALMOT GRÜNDOL, BÖLCS MINDEN, A MIRE GONDOL;
SOMMÁS S MÁS KERESÉT: SOHSE KERES KEVESET!

BAGOLY ANDRÁS.

MEGŐRÖKITTETETT AZ ALPERESEK ÉS FELPERESEK ÁLTAL.

SZERELEM.

Vármegyei kínrímek.

Irtá egy segédjegyző és udvar ló.

A múlt évben, épen nyáron,
Csókolóztam én Konyáron;
De a mikor ültem kádba
Egy hölgy férje ütött hátba.
Onnan mentem Derecskére
S ránéztem egy menyecskére,
De körmömre koppintottak,
S bottal hátba lapítottak.
Siettem át Komádiba,
Ott is történt egy kis hiba;

Végre Mezőkeresztesen
Akadt nekem sok kedvesem;
Hanem itt is pácza jöttem,
Reám zúdultak ott többen,
Nosza ugrottam Cséfára,
Hozzám húzott Zsófi, Sára,
Dehogy átrándúltam Gesztre,
El voltam én végkép veszve;
Utczu rögtön menekültem
És Csékén letelepültem.
Itt rendkívül boldog voltam,
Reggel, este csókolóztam.
De nem soká elmentem én,
És kötöttem viszonyt Tenkén,

Hanem ez végződött kurtán
 S meghúzódtam szépen, Furtán.
 Itt is minden hölgy rám nézett,
 És ezerszer loptam mézet;
 Hanem azért mégis Tordán
 Tört össze az oldalbordám;
 Mert egy mérges durva ember,
 Ugy megtilól', mint a kendert.
 Lódultam is, és Biharon
 Öleléstől fájt a karom;
 Majd ősz felé Kovácsiba
 Ragadt belém egy kis liba,
 Mindazáltal én okoson
 Éltem itt is és Hodoson,
 Hol a Berettyónak partján
 Szeretóm ölembe tartám,
 Két hó mulva; nagy melegben
 Ott ábrándoztam Telegden;
 Őszszel pedig Belényesbe
 Egy kapuba álltam lesbe,
 Hanem itt is pórul jártam
 S rögtön Vaskóra pályáztam,
 Hol szerettem egy kis lánykát
 Vettem is neki topánkát;
 Később mentem Rézbányára
 S ránéztem egy vén banyára,
 És azóta a szerelem
 Egy cseppet sem izlik nekem.
 Ezt a verset irtam ülve;

Görccsös Zsigmond
 kimerülve.

AZ OSTROMLÓ.



- Hadnagy úr volt már csatában?
- Még nem, de azért ostromolni nagyon szeretek.
- Na, ha annyi eredménnyel, mint ma, akkor egy várat sem fog bevenni és mindenütt retirálni kell.

MINDEGY.



- Asszony! Asszony! Már megint a Széchenyi-
 téren sétáltál azzal a baka-órnagygyal?
- Ugyan te vén csacsi! Mit féltékenykedel? Hát
 neked jobb lenne, ha egy huszárhadnagygyal sétálnék?
- Igazad van; nekem már mindegy!

A szerkesztő postája.



Klío. (Helyben.) Ggöngyélet a katona
 élet és tisztelt káplár úr ön mégis kese-
 reg a kurtavason? Csörgesse meg a lán-
 czot és ielszava legyen: előre! — **H. J.**
 (Budapest.) Nincsen oka vidéki lapban
 jajgatni, ha Budapesten a tyukszemére
 hágtak — **Basa.** (Nagyszalonta.) Ön téved
 Sas Edét dem zárták be a csonka toronyba;
 sem nehéz gályára nem hurczolták. Bátor ember ő, nem igen
 ijed meg száz zsandártól sem. — **R. P.** Forduljon Falb Ru-
 dolfhoz, mert a «Bagoly» nem csacsi, hogy az időt megjósolja.

A kiadóhivatal üzenete.

Lapunk azon t. előfizetőit, a kik rész-
 ben a folyó évnegyed, részben az előbbi
 évnegyedek előfizetési árával hátrányban
 vannak, április hó folyamán küldött
 postautalványunk felhasználásával az ille-
 tékek beküldésére kéri

A „BAGOLY” kiadóhivatala.

Nagyvárad, Uri-u. 702.

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.
 Társszerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.
 Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

LEGOCSÓBB NAPILAP!

A **Nagyvárad** Iványi Ödön kitűnő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is megjelen, oly változatos és új hirtartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is mindenkor megelőzi.

A közkezdelt lap előfizetési ára:

SZÉTKÜLDÉSSEL:		SZÉTKÜLDÉS NÉLKÜL:	
Egész évre	10 frt — kr.	Egész évre	8 frt — kr.
Fél évre	5 > — >	Fél évre	4 > — >
Negyed évre	2 > 50 >	Negyed évre	2 > — >
Egy óra	1 > — >	Egy óra	— > 80 >

Megrendelhető a lap kiadóhivatalában: Nagyvárad, Olaszi, Uri-utca 702. sz. LANG JÓZSEF nyomdája.

Ujdonságok!

Az 1892-diki

tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek meg

bel- és külföldi női ruha-szövetek
a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Legújabb **napernyők** dús választékban,
melyek megtekintését tisztelettel kéri

SZANDICZ ADOLF

171

NAGYVÁRAD, Bémer-tér, Lévy-ház.

— A legolcsóbb ár minden darabon látható. —

Női ruhaszövet minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Vászon, chiffon, kreton, zephir és rövid árukban nagy választék.

STERN LIPÓT

férfi szabó

NAGYVÁRAD, OLASZI, FŐUTCZA,

a Bazár-épülettel szemben.

A közelgő tavaszi idény alkalmából értesitem a t. közönséget, hogy bel- és külföldi

tavaszi ruhaszöveiteim

megérkeztek és nagy választékban rendelkezésre állanak.

Biztosítva eddigi törekvésemről, hogy a t. megrendelő közönség teljes megelégedését kivívni iparkodtam, van szerencsém a t. közönség szives pártfogását kérni.

Teljes tisztelettel

STERN LIPÓT,

férfi szabó.

27

Helyiség-változtatás.

Fried Ignác

női szabó termét

tolyó év május hó 1-én

Ujváros, Nagynémet-utca Lőw

Salamon-féle házba

helyezi át.